

Sygn. akt I CSK 2866/22

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa E. S. i Z. S.
przeciwko Gminie Miejskiej Kraków
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 listopada 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 16 listopada 2021 r., sygn. akt I ACa 585/20,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powodów kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 7 lutego 2020 r. Sąd Okręgowy w Krakowie ustalił, że powodom E. S. i Z. S. - w przypadku sprzedaży przez pozwaną Gminę Miejską Kraków lokalu mieszkalnego przy ul. [...] w K. - przysługuje prawo do jego nabycia po cenie ustalonej na zasadach określonych w przepisach o gospodarce nieruchomościami pomniejszonej o 30% i oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz orzekł o kosztach procesu.

Wyrokiem z 16 listopada 2021 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie, po rozpoznaniu apelacji obu stron postępowania zmienił wyrok Sądu Okręgowego w ten sposób, że nadał mu treść:

„I. ustala, że powodom E. S. i Z. S. – w przypadku sprzedaży przez pozwaną Gminę Miejską Kraków lokalu mieszkalnego przy ul. [...] w K. - przysługuje prawo do jego nabycia po cenie ustalonej na zasadach określonych w przepisach o gospodarce nieruchomościami pomniejszonej o 95 %;

II. zasądza od strony pozwanej Gminy Miejskiej Kraków na rzecz powodów E. S. i Z. S. kwotę 10.988,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.”;

Jednocześnie Sąd II instancji oddalił apelację strony pozwanej oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania odwoławczego.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie skargę kasacyjną wywiódł pozwany zaskarżając go w całości.

Powodowie w odpowiedzi na skargę kasacyjną wnieśli o nieprzyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania względnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powodów kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej pozwanej Gminy Miejskiej Kraków od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 16 listopada 2021 r.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na jej oczywistą zasadność.

W judykaturze Sądu Najwyższego wyjaśniono, że przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej oznacza, iż dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątplenia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, z 18 września 2012 r., II CSK 179/12 i z 13 marca 2017 r., I CSK 596/16).

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej należy wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia uchybienia w zakresie stosowania prawa miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom, były więc dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2000, V CKN 1780/00, postanowienie Sądu Najwyższego z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00).

Bliższa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej skarżącej nie pozwala przyjąć, by była ona – w powyższym rozumieniu – oczywiście uzasadniona. Skarżąca nie wykazała, że zastosowanie powołanych w podstawach skargi przepisów, których naruszenie miałoby wskazywać na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, było – w okolicznościach sprawy – oczywiście błędne lub doprowadziło do tego, że zaskarżone orzeczenie jest oczywiście nieprawidłowe.

Z tych względów należało uznać, iż wniesiona skarga kasacyjna nie jest oczywiście uzasadniona i odmówić przyjęcia jej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł stosując art. 98 § 3, art. 108 § 1, art. 391 § 1, art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 6 w zw. z §10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).

[as]

ał